

Život Cirkvi

Ročník 14

12/2007

**25. marec – Deň počatého dieťaťa
Nechat' žiť je správna voľba**

Komentár Mariána Gavendu: Vsadiť na Eucharistiu

Uplynulá nedeľa Laetare nám pripomenula, že pôstne obdobie vstupuje do druhej polovice a blíži sa k svojmu veľkonočnému vyvrcholeniu. Bol to dôvod poohliadnuť sa, ako je to s naším pôstnym snažením, mal by to byť dôvod aj potešiť sa, že čosi sa podarilo, a podľa Pavlova, že ani pretekár pred cieľom nespomalí, ale naopak pridá, pustí sa do ďalších pôstnych dní s väčšou vernosťou i pokorou. Ozaj, ako sa darí prežívať pôst vám?

Vo svojich komentároch zvyknem reagovať na to, čo napĺňa cirkevno-spoločenské dianie. V tomto mesiaci nebolo zásadne veľa nového. Ťaženie proti Cirkvi, ktorého ikonou sa stal arcibiskup Sokol, pokračuje. Je to dobre, Cirkev, ktorá nemá problémy je mŕtva Cirkev. Čoraz jasnejšie si uvedomujem, že odhliadnuc od konkrétnych faktov tu ide o zápas dobra a zla, ktorý však prebieha aj v nás samých. Cirkev má byť soľou a kvasom, ohlasovať radostnú zvesť, a musíme si neustále dávať pozor, aby sme sa nenechali odlákať od tohto hlavného poslania. Má však byť - a nemôže nebyť - aj znamením protirečenia. Pred nedávnym som si zalistoval v živote Jána Bosca od Kozu Matejova. Viažu ma naň dávne pekné spomienky. Padol mi pohľad na ilustrácie z vtedajších novín, kde si cez karikatúry robia v novinách posmech z Don Bosca a jeho snaženia. A paradoxne, potešilo ma to. „Ani po 150-tich rokoch nič nového“, povedal som si. Sledujúc mediálny prieskum však možno konštatovať určitý posun. Jednak postupne vstupuje do všeobecného povedomia otázka, ktorú sme kládli medzi prvými: „kde sú tí skutoční vinníci?“ A možno pozorovať aj protipól celého očierňovacieho snaženia. Keď sa preženie, dosiahne opak. A zdá sa, že dosahuje. Aj tí, ktorým bola Cirkev ľahostajná, si kladú otázky a pociťujú sympatiu. Počul som to práve z úst mladých dravých novinárov, ktorým však nechýba semienko zmyslu pre pravdu. Vrámci pohovorov na diaľkové štúdium teológie bola svojho času otázka: „Vysvetlite, čo znamená klasické delenie na Cirkev bojujúcu, trpiacu a oslávenú“. Jedna odpoveď znela: „Za socializmu bola Cirkev trpiaca, cez nežnú revolúciu bojujúca a teraz je oslávená...!“ Vtipné, a trochu aj pravdivé. Ale našťastie nie celkom. Naďalej treba bolestne putovať a práve neprajníci nám pomáhajú nezabývať sa príliš tu dole a upriamiť viac svoju nádeje na nebo.

Za posledných desať dní som venoval väčšinu času prekladaniu novej pápežovej posynodálnej apoštolskej exhortácie Sacramentum caritatis, s podnadpisom „o Eucharistii, ktorá je prameňom a vrcholom života a poslania Cirkvi“. Nechcem rozoberať dokument, len sa podeliť o dva postrehy, ktoré mi pri práci s textom rezonovali.

Prvým je fakt, že pápež skutočne vsadil na Eucharistiu. Nezabudnem na jeden okamih počas jeho apoštolskej cesty do Poľska vlani v máji. S novinárkou z La Croix sme sedeli na vysokých hradbách Čenstochovskej svätyne a pozerali na obrovský, viac než stotisícový zástup rehoľníkov, kňazov, seminaristov, zasvätených a príslušníkov hnutí, ktorý bol na lúke pod hradbami.

Zrazu nastalo niečo, ako keď zvanie vietor a zrazu obilný lán poľahne. Tu celý zástup padol na kolena. A podotýkam, že pod nohami mali mokrú, rozbahnenú trávu. „Čo sa deje?“ spýtala sa prekvapená redaktorka. „Pozrite tam“, ukázal som po našej ľavej strane na vyvýšené oltárne priestranstvo, akúsi terasu, kde práve pápež vystavil monštranciu s Oltárnou sviatosťou. Vysoká veža chrámu, maličká kľáčiaca postava pápeža, ešte menšia biela bodka hostie a stotisíc ľudí v hlbokej poklone! Vnútorňá sila, z ktorej človeku prebehnú zimomriavky. V mnohých oblastiach akoby Cirkvi dochádzal dych, vytrácalo sa nadšenie, nastupovala akási letargia. Žiadajú sa nové podnety. Veľké plány nepomôžu. Pápež vsadil na Eucharistiu ako vnútorný zdroj duchovnej sily. Ako pastier a kormidelník tým ukázal cestu celej Cirkvi. Aj vo svojej exhortácii veľmi často opakuje prosbu, aby pastieri a všetci zainteresovaní pomohli veriacim postupnou katechézou hlbšie chápať Eucharistiu i omšu, pri ktorej sa slávi, a živiť ňou svoje každodenné konanie. Robiť prostredníctvom Eucharistie všetky svoje každodenné snaženia duchovnou bohoslužbou, milou Bohu. Priznám dopredu, že text nie je ľahký. Ale skrýva sa v ňom kľúč od tajomstva obnovy osobného i cirkevného života. Stojí za námahu prelúskat' sa ním a postupne sa učiť tomu, čo pápež často opakuje, „eucharistickému štýlu kresťanského života“.

Druhá časť téma je „kresťanské spoločenstvo“. Znie nám to abstraktne. Eucharistia je to, čo vnútorne spája účastníkov bohoslužby, niečo ako krv v žilách príbuzných, a robí z nich duchovnú rodinu. Najčastejšie farskú. Kým na Západe hrozil horizontalizmus, keď sa v nedávnych desaťročiach príliš kládol dôraz na bratov a sestry, na spoločné a spoločenské farské podujatia, až sa zabúdalo na telo a krv toho, ktorý z nás duchovnú rodinu vytvára; u nás skôr hrozí vertikalizmus, že omšu a vlastne všetko, čo s duchovným životom súvisí, vnímame ako tú najvnútornejšiu záležitosť osobného vzťahu ja a Boh. Skutočná Cirkev je však len tam, kde sa vertikála a horizontála pretnú a vytvorí kríž. To je ďalší aspekt, ktorý pápež v exhortácii často zdôrazňuje. Nemožno sláviť, prijímať, adorovať Krista v Eucharistii ak sa to potom neprejaví na našom vzťahu k bratom a sestrám. Je tu veľa podnetov na obnovu našich farností, často tak anonymných nielen na veľkých sídliskách.

Prajem Vám vrámci tohoročných veľkonočných sviatkov zažiť objav tohto dokumentu a jeho ponuky. Stojí to za námahu!

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Vatikán (18. marca, RV) Pápež Benedikt XVI. sa v nedeľu 18. marca napoludnie pomodlil spolu s veriacimi zhromaždenými na Námestí sv. Petra vo Vatikáne mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovoral týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry, práve som sa vrátil z Nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých v Casale del Marmo v Ríme, ktorý som navštívil v túto štvrtú pôstnu nedeľu, nazývanú v latinčine podľa prvého slova vstupnej antifóny liturgie svätej omše nedeľa Laetare, čiže Raduj sa. Dnes nás liturgia pozýva radowať sa, pretože sa priblížila Veľká noc, deň Kristovho víťazstva nad hriechom a smrťou. Kde však nájsť prameň kresťanskej radosti, ak nie v Eucharistii, ktorú nám Kristus zanechal ako duchovný pokrm, kým sme pútnikmi na tejto zemi? Eucharistia živí vo veriacich každej doby hlbokú radosť, ktorá všetko zjednocuje s láskou a pokojom a pramení zo zjednotenia s Bohom a bratmi.

Minulý utorok bola predstavená posynodálna apoštolická exhortácia *Sacramentum caritatis*, ktorej témou je práve Eucharistia, prameň a vrchol života a poslania Cirkvi. Pripravil som ju po zozbieraní plodov 11. všeobecného zhromaždenia Biskupskej synody, ktorá sa uskutočnila vo Vatikáne v októbri 2005. K tomuto dôležitému textu sa ešte vrátim. Nateraz však túžim zdôrazniť, že je vyjadrením viery Katolíckej cirkvi v tajomstvo Eucharistie a nadväzuje na učenie Druhého

vatikánskeho koncilu a magistéria mojich ctihodných predchodcov Pavla VI. a Jána Pavla II. V tomto dokumente som okrem iného chcel dať najavo jeho súvis s encyklikou *Deus caritas est*. Hľa, prečo som zvolil názov *Sacramentum caritatis*: využil som výstižné pomenovanie Eucharistie od sv. Tomáša Akvinského - *Sviatosť lásky* (porov. *Summa th. III, q. 73, a. 3, ad 3*). Áno, v Eucharistii nám Kristus chcel darovať svoju lásku,

ktorá ho priviedla k obetovaniu svojho života na kríži za nás. Počas Poslednej večere, potom, ako umyl nohy svojim učeníkom, nám zanechal prikázanie lásky: „Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás“ (Jn 13, 34). Toto je však možné len vtedy, keď zostaneme zjednotení s ním ako ratolesti s viničom (porov. Jn 15, 1 - 8), preto si on sám zvolil zostať medzi nami v Eucharistii, aby

sme mohli zostať v ňom. Keď sa teda s vierou živíme jeho telom a krvou, preniká nami jeho láska a robí nás schopnými podobne dať život za bratov (porov. 1 Jn 3, 16). Z toho pramení kresťanská radosť, radosť lásky.

Výnimočnou „eucharistickou ženou“ je Mária, vrcholné dielo Božej milosti: Božia láska ju urobila nepoškvnenou „pred jeho tvárou... v láske“ (porov. Ef 1, 4). Po jej boku Boh postavil sv. Jozefa, ktorého liturgický sviatok slávime v pondelok 19. marca, aby ochraňoval Vykupiteľa. Obzvlášť vzývam tohto veľkého svätého, môjho patróna, aby sme verili, slávilí a žili s vierou eucharistické tajomstvo, aby bol Boží ľud preniknutý Kristovou láskou a aby z nej rozširoval plody radosti a pokoja na celé ľudstvo.“

-Fr, dj- / snímka RV

Generálna audiencia: Apologéta Justín objavil v kresťanstve pravú filozofiu

Vatikán (21. marca, RV) – S tisíckami pútnikov z celého sveta prišli v stredu na generálnu audienciu Benedikta XVI. na Námestí sv. Petra v hojnom počte aj Slováci a Česi, aby sa prvýkrát od rozdelenia republiky spoločne stretli so Svätým Ocom. Podujatie zorganizovala Slovenská misia v Ríme a Pražská asociácia a zúčastnilo sa na ňom aj 60 gréckokatolíckych bohoslovcov z Prešova, ktorí prišli so svojím biskupom Jánom Babjakom do Ríma na púť pri príležitosti 80. výročia biskupskej vysviacky bl. Pavla Petra Gojdiča.

V sérii katechéz o veľkých osobnostiach ranej Cirkvi pokračoval dnes Benedikt XVI. sv. Justínom, filozofom a mučeníkom, ktorého nazval „najvýznamnejším medzi otcami apologétmi 2. storočia“.

„Slovo apologéti označuje tých starokresťanských pisateľov, ktorí si zaumienili brániť nové náboženstvo pred ťažkými obvineniami pohanov a židov a šíriť kresťanskú náuku v pojmoch priradených kultúre daných čias. Pozorujeme teda u nich dvojaké úsilie: najprv to skutočné apologetické brá-

niť rodiace sa kresťanstvo, lebo apologhia v gréčtine znamená obrana, a potom to „misionárske“ vyjadriť obsah viery v jazyku a v kategóriách myslenia prijateľných pre svojich súčasníkov.“

Ako ďalej vysvetlil Svätý Otec, sv. Justín sa narodil okolo roku 100 pri antickom Sycheme v Samárii a dlho hľadal pravdu v rozličných školách gréckej filozofickej tradície. „Napokon – ako sám opisuje v prvých kapitolách Dialógu s Tryfónom – tajomná postava starca, ktorého stretol na morskom brehu, ho dostala do krízy, keď mu vyjaviła neschopnosť človeka uspokojiť svojimi vlastnými silami túžbu po božskom. Potom mu stariec medzi starými prorokmi ukázal osoby, na ktoré sa obracať pri hľadaní pravdy je pravou filozofiou. Keď sa lúčili, povzbudil ho do modlitby, aby sa mu otvorili brány svetla.“

Toto stretnutie označil Benedikt XVI. za „klúčovú udalosť“ v živote sv. Justína. Prijal kresťanskú vieru a založil v Ríme školu, kde zdarma uvádzal študentov do nového náboženstva, ktoré vydával za novú filozofiu. V nej našiel pravdu, a teda spôsob, ako žiť správne. Preto bol obvinený a okolo roku 165 sťatý – za vlády Marca Aurelia nazývaného filozofom na cisárskom tróne. Práve jemu Justín adresoval jednu zo svojich dvoch Apológií. Tie sú spolu s Dialógom s Tryfónom jedinými zachovanými dielami. Justín sa v nich snažil vykresliť predovšetkým božský plán stvorenia a spásy, ktorá sa naplňa v Ježišovi Kristovi, v Logose, čiže vo Večnom slove, vo Večnom rozume, v Tvorivom rozume.

„Každý človek sa ako rozumný tvor zúčastňuje na Logose, nosí v sebe jeho zárodok a môže zachytiť záblesky pravdy. Takto sa ten istý Logos, zjavený židom v prorockých obrazoch Starého zákona, čiastočne ukazuje v zárodkoch pravdy aj v gréckej filozofii. Z toho vyplýva, zakončuje Justín, že – nakoľko je kresťanstvo historickým a osobným zjavením Logosu v jeho úplnosti – „všetko pekné, čo bolo vyjadrené kýmkkoľvek, patrí nám kresťanom“ (2 Apol. 13, 4).

Z toho Justín vyvodzuje určitý osobitný nárok kresťanstva na pravdu a na univerzalitu náboženstva. Starý zákon aj grécku filozofiu tak chápe ako dve cesty vedúce ku Kristovi, Logosu. Benedikt XVI. v tejto súvislosti pripomenul slová svojho predchodcu Jána Pavla II., ktorý Justína nazval „priekopníkom pozitívneho stretnutia s filozofickým myslením, i keď v znamení opatrného rozlišovania“, lebo hoci si Justín „zachoval aj po svojom obrátení veľkú úctu ku gréckej filozofii, dôrazne a jasne potvrdzuje, že v kresťanstve našiel jedinú spoľahlivú a zmysluplnú filozofiu (Dial. 8, 1)“.

Zvlášť vo svojej prvej Apológii sa Justín vymedzil voči pohanskému náboženstvu a jeho mýtom, ktoré považoval za diabolské „falošné značky“ na

cestě k pravde. Zato filozofia predstavovala v jeho očiach privilegovaný priestor na stretnutie sa pohanstva, judaizmu a kresťanstva, a to práve na úrovni kritiky pohanského náboženstva a jeho falošných mýtov. Keďže pohanské náboženstvo sa nevydalo na cestu Logosu, ale na cestu svojich mýtov, a tak stratilo akúkoľvek pravdivosť, bol jeho úpadok a zánik nevyhnutný. Bol to logický dôsledok zredukovania náboženstva na umelý zhluk ceremónií, konvencií a zvykov.

Justín a ďalší apologéti zdôrazňujú, že miesto náboženstva prevzalo kresťanstvo, čím si ľudia zvolili bytostnú pravdu namiesto zvykového mýtu. Tertulian túto kresťanskú voľbu neskôr výstižne vyjadril vetou: Kristus potvrdil, že je pravdou a nie zvykom. Ako dodal Benedikt XVI., termín *consuetudo* – zvyk, možno do moderného jazyka preložiť ako móda kultúry alebo móda doby.

„V časoch, ako sú tie naše, poznačených v debatach o hodnotách a o náboženstve – a to aj v medzináboženskom dialógu – relativizmom, je toto lekciami, ktorú si treba zapamätať. Preto vám pripomínam – a tým končím – posledné slová tajomného starca, ktorého filozof Justín stretol na brehu mora: „Modli sa predovšetkým za to, aby sa Ti otvorili brány svetla, lebo nikto nemôže vidieť a pochopiť, ak mu Boh a jeho Kristus nedajú rozumieť“ (Dial. 7, 3).“

-te-

Svätá Stolica zaslala sústrastný telegram ruskému prezidentovi

Vatikán (21. marca, RV) – Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene pápeža Benedikta XVI. sústrastný telegram ruskému prezidentovi Vladimirovi Putinovi. Dôvodom je explózia plynu v bani Uljanovskaja v ruskom regióne Kemerovo, ktorá si v pondelok 19. marca vyžiadala vyše 100 obetí a požiar v domove dôchodcov v Krasnodarskom kraji, pri ktorom zahynulo 62 ľudí. Svätý Otec rodinám pozostalých a celému ruskému národu vyjadril úprimnú sústrasť a svoju duchovnú blízkosť. V čase výbuchu sa v bani nachádzali dve stovky ľudí. Ako uviedol prokurátor Kemerovskej oblasti Alexej Bugajec, vyšetrovatelia sa domnievajú, že príčinou nešťastia bolo porušenie bezpečnostných predpisov. Nešťastie je najtragickjšou nehodou v ruskom banskom priemysle za ostatných 10 rokov. Baňa Uljanovskaja, ktorú otvorili v roku 2002, produkuje ročne tri milióny ton uhlia. V Kemerovskej uhoľnej panve často dochádza k výbuchom metánu, keďže mnohé z tamojších baní nie sú vybavené modernými bezpečnostnými zariadeniami.

-dj-

Tajomstvo šťastia je dať Bohu prvenstvo v našich životoch

Vatikán (19. marca, RV) – „Tajomstvo šťastia, aj uprostred ťažkostí, je dať Bohu prvenstvo v našich životoch,“ – týmito slovami sa pápež Benedikt XVI. v nedeľu prihovril chovancom nápravno-výchovného zariadenia pre mladistvých Casal del Marmo. V tamojšej kaplnke celebroidal svätú omšu a následne sa stretol s mládežou. V príhovore spomenul aj kardinála Agostina Casaroliho, ktorý sa v tomto ústave venoval pastoračnej činnosti. Napriek tomu, že v rokoch 1979-1990 zastával úrad vatikánskeho štátneho sekretára, chovanci nevedeli o jeho vysokom cirkevnom úrade a volali ho jednoducho otec Agostino. Svätý Otec poukázal na hlboké priateľstvo, ktoré kardinál cítil voči mladým ľuďom v ústave a vyjadril im aj svoju hlbokú náklonnosť. „Boh nás miluje a je zdrojom skutočného šťastia... Niekedy človek, ktorý má všetko, po čom túži, stále nie je šťastný. Na druhej strane ten, kto nemá nič, dokonca ani slobodu zdravia, môže byť plný radosti, ak je v jeho srdci Boh,“ zdôraznil Benedikt XVI.

V nápravno-výchovnom zariadení Casal del Marmo je umiestnených asi 50 chovancov vo veku 17 – 23 rokov. Približne 85% z nich je iného ako talianskeho pôvodu. Ako uviedla riaditeľka centra Maria Laura Grifoni, odkedy sa mládež dozvedela, že ich navštívi pápež, stalo sa niečo zvláštne: do zariadenia sa dostala dobrá nálada: „Každý sa usmieva a každý pracuje.“ Chovanci pri stretnutí so Svätým Otcem vyjadrili ľútosť nad tým, že vo svojom doterajšom živote urobili chyby: „Veríme, že keď opustíme toto miesto, dokážeme zmeniť naše životy. Považujeme vás za vzťazný bod pre únik od našich myšlienok... a našou najväčšou túžbou je získať vaše požehnanie.“

-dj-

Pápežská rada pre život podporila výhradu vo svedomí

Vatikán (17. marca, RV) – Akým problémom čelí svedomie človeka v dnešnej dobe a ako uplatňovať jeho výhrady v súčasnej spoločnosti? Toto sú základné otázky, ktorým sa venuje Pápežská akadémia pre život v záverečnom vyhlásení, ktorým v piatok uzavrela svoje generálne zhromaždenie a medzinárodný kongres uskutočnený vo februári vo Vatikáne.

Pápežská rada výrazne ocenila „odvážne uplatňovanie výhrady vo svedomí“ u lekárov, ošetrovateľov, lekárnikov, sudcov, poslancov a administratívneho personálu. Zároveň však konštatovala, že dnes sa, paradoxne, presadzuje akási ideologická tolerancia, ktorá uplatňovanie tohto práva nepodporuje a nedotknutel-

nosť svedomia spochybňuje. „Ukazuje sa ako čoraz potrebnejšie mobilizovať všetkých, ktorým leží na srdci ľudský život, pričom túto mobilizáciu treba rozšíriť aj na politickú úroveň,“ konštatovali členovia Pápežskej rady pre život. Odvolali sa pritom na encykliku *Evangelium Vitae* a na Medzinárodnú deklaráciu ľudských práv Organizácie Spojených národov z roku 1948, ktorá v článku 18 zaručuje právo na výhradu svedomia. Pápežská rada zároveň konštatovala, že toto právo by nemalo byť priznávané iba jednotlivcom, ale aj celým spoločnostiam a štruktúram, zvlášť v zdravotníctve.

„Nemožno zamlčovať, že kresťanské svedomie dnes čelí vo svojich úsudkoch a vo svojom formálnom procese mnohým ťažkostiam, a to vinou kultúrneho kontextu, do ktorého je život veriacich vsadený a kde vládne kríza autority, strata viery a často aj sklon utiekať sa k prehnanému racionalizmu,“ konštatuje Pápežská rada pre život. Proti ľudskému svedomiu dnes podľa nej idú mnohé platné zákony a naďalej narastá v tomto smere tlak rozličných vplyvných skupín, ktoré spájajú svoje sily. Ohrozené je najmä osobné právo na život. Preto je nevyhnutné, aby sa človek o svoje svedomie staral všetkými možnými prostriedkami ustavičnej formácie, aby ho sýtil hodnotami dôstojnosti ľudskej osoby, spravodlivosti a spoločného dobra. Tak bude môcť nechať sa viesť jeho morálnym úsudkom a uskutočňovať dobro v pravde.

-te-

Spovedník má viesť kajúcnika k uzdraveniu a plnej zrelosti

Vatikán (16. marca, RV) – Pápež Benedikt XVI. v piatok prijal účastníkov Kurzu o internom fóre, ktorý organizuje Apoštolská penitenciária vo Vatikáne. Vo svojom príhovore zdôraznil dôležitosť sviatosti zmierenia v súčasnej dobe a potrebu toho, aby ju kňazi „vysluhovali s oddanosťou a vierou k sláve Boha a posväteniu kresťanského ľudu, pretože gestami a slovami kňazi zviditeľňujú Božiu lásku, ktorá sa naplno odhalila v Kristovi.“

Benedikt XVI. slovami z Katechizmu Katolíckej cirkvi účastníkom kurzu pripomenul, že „spovedník... má mať osvedčenú znalosť kresťanského správania, má mať skúsenosť s ľudskými problémami a úctu i ohľaduplnosť voči tomu, kto klesol. Má milovať pravdu, byť verný Učiteľskému úradu Cirkvi a trezливо viesť kajúcnika k uzdraveniu a plnej zrelosti. Má sa za neho modliť, konať zaňho pokánie a zveriť ho Božiemu milosrdenstvu“ (č. 1466). Na záver stretnutia Svätý Otec kňazov pod vedením hlavného penitenciára Vatikánu kardinála Jamesa Francisa Staffordu povzbudil, aby svoje poslanie vykonávali s láskou a s cieľom prostredníctvom sviatosti zmierenia podporovať duchovný rast každého veriaceho.

-dj-

Benedikt XVI. chorým a slepým

Vatikán (17. marca, RV) – „Boh rád uskutočňuje svoje diela slabými prostriedkami. Preto žiada veľkodušnú vieru, aby sme mu ich dali k dispozícii.“ Povedal to v sobotu pápež Benedikt XVI. na stretnutí s pútnikmi Federálneho diela dopravy chorých do Lúrd (OFTAL) a Apoštolského hnutia slepcov (MAC).

Prvá skupina prišla do Ríma v počte 1 200 ľudí pri príležitosti 75. výročia svojho založenia a bolo to už jej 10. stretnutie s pápežom. Prvých deväť sa uskutočnilo za pontifikátu Jána Pavla II. Benedikt XVI. sa chorým a slepým prihovril v piatok na poludnie po svätej omši, ktorú slávil v Bazilike sv. Petra s vatikánskych štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom.

„Obe vaše organizácie predstavujú skúsenosť bratského spolužitia, založeného na evanjeliu a schopného dodať dôstojnosť ľuďom v ťažkostiach, ktorí sa tak môžu naplno zúčastňovať na živote cirkevného spoločenstva a podieľať sa na budovaní civilizácie lásky,“ povedal Svätý Otec a zdôraznil, že tieto dve skutočnosti – viera a kresťanské priateľstvo – pomáhajú spoločne prekonávať každú ľudskú slabosť. Každá z prítomných organizácií to robí podľa svojej vlastnej charizmy:

„Vy, priatelia z diela dopravy chorých, ponúkate skúsenosť putovania s chorými, mocný znak viery a solidarity medzi osobami, ktoré vychádzajú zo seba a z uzavretosti svojich vlastných problémov, aby vyšli v ústrety spoločnému cieľu na posvätom mieste – či už sú to Lurdy, Svätá zem, Loreto, Fatima alebo ďalšie svätyne. (...) Vy, priatelia z Apoštolského hnutia slepcov, ste nositeľmi typickej skúsenosti, ktorá vám je vlastná – spoločnej cesty, bok po boku, slepí a vidiaci. Je to svedectvo o tom, ako kresťanská láska umožňuje prekonať postihnutie a pozitívnym spôsobom prežívať odlišnosť ako príležitosť na otvorenosť voči druhému, na pozornosť voči jeho problémom, ale predovšetkým voči jeho darom, ako aj o vzájomnej službe.“ -te-

Zdravotnícka starostlivosť musí byť starostlivosťou o celého človeka

Vatikán (22. marca, RV) – Keď zdravotníci dobre vykonávajú svoju prácu, prinášajú chorým svedectvo o Božej láske. Povedal to vo štvrtok pápež Benedikt XVI. účastníkom plenárneho zasadnutia Pápežskej rady pre zdravotnícku pastoraáciu. Puto medzi kvalitou profesionálnej zdravotníckej služby a čnosťou lásky je podľa neho „veľmi úzke a neodmysliteľné“.

Zdravotníctvu preto v očiach Benedikta XVI. nemožno odobrať biblickú a etickú perspektívu. Etická hovorí o dôstojnosti osoby a biblická o Kristovi ako božskom liečiteľovi. „Zdravie človeka,“ povedal Svätý

Otec, „zdravie každého človeka bolo znamením, ktoré si Kristus vybral, aby ukázal Božiu blízkosť, jeho milosrdnú lásku, ktorá uzdravuje ducha, dušu i telo“.

„Zachraňovať ľudskú bytosť je povinnosť – ako v odpovedi na základné právo osoby, tak v záujme spoločnosti, lebo starostlivosť o jednotlivcov slúži jej dobru. (...) Povinnosť takejto starostlivosti sa teda rozširuje na každú ľudskú bytosť, v úsilí zahrnúť do nej celú jej existenciu. Moderný koncept zdravotníckej starostlivosti spočíva preto v starostlivosti o človeka: od liečenia chorých po preventívnu liečbu, vrátane výskumu podporujúceho väčší ľudský rozvoj a zahŕňajúc primerané rodinné a spoločenské prostredie.“

Benedikt XVI. členom Pápežskej rady pre zdravotnícku pastoraáciu pripomenul, že Cirkev je „spoločenstvom lásky“, ako napísal vo svojej encyklike, a že sila na účinné zachraňovanie človeka pochádza zo „Sviatosti lásky“, o ktorej píše vo svojej poslednej exhortácii. „Eucharistia dôstojne a v duchu modlitby prinášaná chorým je životodarnou miazgou, ktorá ich povzbudí a dodá ich duchu vnútorné svetlo, aby mohli žiť s vierou a nádejou v podmienkach choroby a utrpenia.“ -te-

Mladí budú diskutovať o evanjelizácii v pracovnom prostredí

Vatikán (20. marca, RV) – Približne 300 mladých zo sto krajín celého sveta sa pri príležitosti tohtoročných Svetových dní mládeže zúčastní v Ríme na stretnutí s témou Svedčiť o Kristovi vo svete práce. Zorganizovala ho Pápežská rada pre laikov a uskutoční sa 28. marca až 1. apríla. Vyvrcholí na Kvetnú nedeľu stretnutím so Svätým Otcem.

Mladí so skúsenosťami z pracovných systémov v rozličných krajinách sa budú štyri dni stretávať s odborníkmi pri okrúhlych stoloch, aby diskutovali o ľudskom rozmere práce, o evanjelizácii v pracovnom prostredí, o sociálnej náuke Cirkvi, o konzumizme dnešnej spoločnosti aj o dôsledkoch súčasných globalizačných zmien, ktoré prinášajú do života ľudí nezvyklú mobilitu, nestálosť, neistotu, strach, frustráciu a ďalšie charakteristiky chudobných štvrtí na celom svete.

Mladí sa preto budú usilovať prehĺbiť spiritualitu práce, aby dospeli k pochopeniu benediktínskeho hesla ora et labora, modli sa a pracuj, čiže jednoty profesionálneho a osobného kresťanského života. Pápežská rada pre laikov im preto dáva do pozornosti slová Benedikta XVI. z jeho posledného posolstva pre mladých, kde píše: „Drahí mladí, nerozvíjajte svoje talenty len preto, aby ste získali určité spoločenské postavenie, ale aj preto, aby ste pomáhali druhým rásť. Nerozvíjajte svoje schopnosti len preto, aby ste sa stali konkurencieschopnejšími a produktívnejšími, ale aj preto, aby ste boli svedkami lásky.“ -te-

Svätá stolica oficiálne vyvracia teologické omyly Jona Sobrina

Vatikán (15. marca, RV) – Kongregácia pre náuku viery zaujala oficiálne stanovisko k teologickým omylom jezuitského kňaza Jona Sobrina. V správe vydané v stredu sa uvádza, že „viaceré názory otca Sobrina môžu veriacim uškodiť svojou omylnosťou a nebezpečnosťou“. Ide predovšetkým o koncept „Cirkvi chudobných“ s prehnaným zdôrazňovaním výlučného významu chudobných pre Cirkev; ďalej o spochybňovanie tvrdení Nového zákona a niektorých koncilov prvotnej Cirkvi, čo pátra Sobrina priviedlo k spochybňovaniu základných prvkov viery, ako sú božstvo Ježiša Krista, vtelenie Božieho Syna, vzťah medzi Ježišom a Božím kráľovstvom, Kristovo vedomie vlastného božstva a spásna hodnota jeho smrti.

To všetko sa koncentruje v dvoch dielach Jona Sobrina: Ježiš Kristus osloboditeľ. Historicko-teologické čítanie o Ježišovi z Nazaretu a Viera a Ježiš Kristus. Esej o obeti. Šesťdesiatosemročný jezuitský páter pochádza zo Španielska a od svojich 50 rokov žije v Salvádore. Svätá stolica pristúpila k oficiálnemu upozorneniu na jeho teologické omyly po osobných rozhovoroch s ním a po schválení takéhoto postupu Svätým Otcom s dátumom 13. októbra 2006. Metodologické výhrady kongregácie nám objasnil prof. Donato Valentini:

„Otec Sobrino tvrdí, že „Cirkev chudobných“ je materiálom na interpretáciu Krista a základné formovanie kristológie. Kongregácia odpovedá: áno, Cirkev musí venovať chudobným pozornosť a lásku spôsobom osobitným, ale nie výlučným. Základnou teologickou materiálom na poznávanie cirkevnej náuky je apoštolská viera podľa živej Tradície Cirkvi. Otec Sobrino tvrdí, že dogmatické formulácie koncilov sú obmedzené a nebezpečné. Kongregácia poznamenáva: sú obmedzené, pokiaľ ide o ich obsah, nehovoria ani nemôžu povedať všetko. Majú však charizmu cirkevného Magistéria, skutočne vyjadrujú kresťanské pravdy a nie sú ‚nebezpečné‘ v mediách skutočného cirkevného poznania Slova.“

Tieto metodologické omyly priviedli Jona Sobrina k chybným tvrdeniam o Kristovi. Spochybňuje jeho Božstvo, vidí rozdiel medzi Synom a Ježišom, akoby boli v Kristovi dva subjekty, dve indivíduá – Syn a Ježiš, pričom Sobrino preberá mylný teologický koncept homo assumptus, podľa ktorého Syn berie na seba podobu Ježiša. Kongregácia preto jasne pripomína, že Syn je Ježiš a Ježiš je Syn; že Ježiš z Nazaretu je skutočný Boh a skutočný človek.

Otec Sobrino odvodil zo svojej chybnéj kristologickej vízie tri hlavné omyly: týkajú sa vzťahu medzi Ježišom a Božím kráľovstvom, Ježišovho vedomia o vlastnom božstve a spásnej hodnote jeho smrti. Oddeluje Ježiša a Božie kráľovstvo a puto medzi nimi zbavuje jeho osobitosti. Kongregácia reaguje poznámkou, že v istom zmysle sa Božie kráľovstvo stotožňuje s Je-

žišom: je v ňom prítomné a naplňa sa v ňom. V reakcii na druhý omyl pátra Sobrina, ktorý tvrdí, že Ježiš z Nazaretu je „veriaci ako každý z nás“, kongregácia pripomína špecifický synovský vzťah Ježiša so svojim Otcom a zdôrazňuje, že Ježiš mal od prvého momentu svojej existencie priamu a bezprostrednú predstavu o Otcovi. Tretí omyl pátra Sobrina o tom, že Ježišova smrť mala iba príkladnú hodnotu, kongregácia vyvracia potvrdením, že vďaka Ježišovmu pravému božstvu to bola spásna smrť.

V súvislosti so správou Kongregácie pre náuku viery vydal vyhlásenie aj hovorca Svätej stolice a generálny riaditeľ Vatikánskeho rozhlasu páter Federico Lombardi. Vysvetľuje v ňom Ježišovu sprostredkovateľskú úlohu na obraze mosta a na margo konceptu „Cirkvi chudobných“ poznamenáva:

„Kto sa pri prežívaní svojej viery zúčastňuje na dramatických skúsenostiach ľudstva, prirodzene si vybuduje hlboký duchovný súlad s Kristovou ľudskosťou, a ak je teológom, dospeje k prehĺbeniu ‚kristológie zdola‘, ktorá hlboko zakladá ten pilier mostu, ktorý stojí na strane ľudskosti. A práve toto je prípad pátra Sobrina, v línii charakteristickej pre latinskoamerickú teológiu, takú pozornú voči ľudskému a duchovnému oslobodzovaniu národov na kontinente. Nezabúdajme, že páter Sobrino bol členom Stredoamerickej univerzity v San Salvadore, ktorej šesť členov bolo barbarysky zavraždených roku 1989 práve pre solidaritu so salvádorským ľudom. Zdôrazňovanie solidarity medzi Kristom a človekom však nemôže viesť až k zahmlievaniu alebo podceňovaniu jednoty medzi Kristom a Bohom. Pretože ak Kristus nie je súčasne človekom aj Bohom, mostu chýba druhý pilier a naša komunikácia s Bohom je vážne spochybnená. Toto je problém, na ktorý sa vzťahuje správa Kongregácie pre náuku viery.“ -te-

Mládež a médiá očami arcibiskupa Foleyho

Taliansko (21. marca, RV) – „Mládež má právo vyžadovať od médií pravdu a rešpekt,“ uviedol to predseda Pápežskej rady pre spoločenské dorozumievacie prostriedky arcibiskup John Foley na pondelkovom stretnutí s katolíckou mládežou v talianskej Messine. Podľa arcibiskupa Foleyho „nikdy nie je neskoro zaujímať sa o médiá, nielen ako prijímatelia informácií, ale aj ako aktívni účastníci“ a dodal: „Máte právo na dôstojnosť. Média sú povinné zaobchádzať s vami s rešpektom. Nesmú vás zneužívať a ponúkať vám pokušenie namiesto kvalitných intelektuálnych a duchovných informácií.“ Arcibiskup Foley na záver stretnutia mladých ľudí povzbudil, aby sa nebáli vyjadriť, čo od médií potrebujú a aby tak prispeli k premene spoločnosti v mene Ježiša Krista. -dj-

Írski biskupi vyzývajú veriacich nasledovať príklad sv. Patrika

Veľká Británia (17. marca, RV/Zenit) – Konferencia biskupov Írska vyzýva tých, ktorí si pripomínajú sviatok sv. Patrika, patróna Írska, aby sa zamysleli, ako ich môže tento významný svätec priviesť v Pôstnom období bližšie ku Kristovi. „Výzvou pre nás všetkých je, aby sme boli dôslední a súdržní nielen uctievaním si sv. Patrika slovami a sprievodmi, ale aj našimi srdcami a životmi,“ uvádza v posolstve, ktoré Konferencia biskupov Írska publikovala v piatok, arcibiskup Sean Brady. Na záver posolstva írski biskupi odporúčajú pre väčšie pochopenie svätca čítanie spisov sv. Patrika s názvom *Vyznania milosti*. -ej-

Protipotratové právo v Poľsku nepotrebuje zmenu

Poľsko (17. marca, RV/CNS) – „Neexistuje žiadna potreba upravovať protipotratové zákony novelizáciou poľskej ústavy. Som presvedčený, že naša ústava ochraňuje ľudský život dostatočne,“ uviedol pre agentúru CNS poľský arcibiskup Tadeusz Gocłowski.

„Terajšia stabilná situácia nás skôr pobáda nedramatizovať a nekomplikovať záležitosti týkajúce sa potratov v Poľsku,“ dodáva Mons. Gocłowski. Podľa jeho slov by mal mať každý človek právo na život od počiatku až do konca a ako kresťania by sme na to nemali zabúdať. Napriek tomu si myslí, že Poľsko „musí byť realistické a nesmie stratiť túžbu po dobre“. Pre poľské rádio Zet Mons. Gocłowski povedal, že „právo obmedzujúce potraty v Poľsku je jedným z najlepších v Európe a riskovalo by sa rozpútanie politickej vojny, ak by bolo pozmenené“. -ej-

Generálni predstavení reholí vyzývajú k modlitbe za mier

Taliansko (16. marca, RV/Zenit) – Generálni predstavení rehoľných inštitútov pozvali kongregácie, aby sa zapojili do Dňa modlitby a pôstu za mier dňa 30. marca. Medzinárodná únia generálnych predstavených vyzvala pri tejto príležitosti „k intenzívnym modlitbám za mier a za ukončenie násilia a vojen v Iraku, Afganistane, na Srí Lanke, v Severnej Ugande, v Nepále, Kolumbii, Izraeli, Palestíne, Libanone a na iných miestach sveta, kde vládne rozdelenie a nepokoj“. Výzva obsahuje slová z Posolstva Jána Pavla II. k Svetovému dňu

pokoja z roku 2002: „Modlitba za mier nie je doplnkom k snahám o jeho dosiahnutie, ale je zdrojom pri budovaní pokoja, spravodlivosti a slobody“. Duchovní predstavení veria, že jeden deň v Pôstnom období, venovaný spoločnej modlitbe za pokoj na zemi, môže mať silný účinok na celý svet. -ej-

Nemeckí biskupi vydali dokument pri príležitosti 50. výročia Rímskych zmlúv

Nemecko (16. marca, RV/SIR) – „Európa skladá účty pred Bohom i človekom“ - tak znie názov deklarácie Konferencie biskupov Nemecka, ktorú vo štvrtok publikovali pri príležitosti 50. výročia podpísania Rímskych zmlúv. Nemeckí biskupi v dokumente vyzvali „k pripomenutiu si počiatkov európskeho integračného procesu, k osvojeniu si základných ustanovení a rozpoznaní úloh Európy“. Podľa ich názoru je vznik Európskej únie odpoveďou na tragickú históriu kontinentu. V dokumente biskupi ďalej uvádzajú, že v európskej ústave by nemala chýbať zmienka o židovsko-kresťanskej tradícii Európy, ktorá je jej neoddeliteľnou súčasťou. „Zmienka o Bohu v ústave objasňuje, že všetky ľudské činy sú ohraničené, a že žiadna vláda nie je zvrchovaná“. -ej-

Ekumenická dobrovoľnícka iniciatíva v Maďarsku sa skončila úspešne

Maďarsko (20. marca, RV/SIR) – Viac ako sto mladých katolíkov, protestantov a kalvínov v Maďarsku sa minulý týždeň zapojilo do ekumenickej iniciatívy s názvom *Nekompromisných 72 hodín*, ktorá bola príležitosťou pre mladých venovať 30-tisíc hodín dobrovoľníckej práce v stovkách sociálnych a charitatívnych zariadení. Mladí maďarskí kresťania preukázali, že „solidarita a ochrana životného prostredia, ako aj pocit, že môžeme byť potrební, sa môžu stať zábavou,“ uviedla agentúra Magyar Kurír.

Dobrovoľníci navštívili starých ľudí, utečencov, deti v ústavoch či v nemocniciach, pripravili bohatý program a rôzne exkurzie, zasadili nové stromy a vyčistili parky a ihriská. Iniciatívu, ktorá mala za cieľ pomôcť mladým kresťanom z rôznych denominácií zakúsiť jednotu prostredníctvom spoločnej práce a modlitby, ako aj vydať svedectvo, zorganizovalo Ekumenické združenie mladých katolíkov, protestantov a kalvínov v Maďarsku. -ej-

Katolícka univerzita na Taiwane udelila kardinálovi Martinovi čestný doktorát

Taiwan (17. marca, RV) – Katolícka univerzita Fu-džien na Taiwane udelila vo štvrtok kardinálovi Renatovi Martinovi čestný doktorát z filozofie. Predseda dvoch pápežských rád – pre spravodlivosť a pokoj a pre migrantov a cestujúcich – ho dostal za „rozvoj myslenia, a to najmä na poli morálky“ s dôrazom na výrazný podiel na vypracovaní Kompendia sociálnej náuky Cirkvi publikovaného v októbri 2004.

Svoje lectio magistralis venoval kardinál Martino sociálnej náuke. Pripomenul právo a povinnosť Cirkvi vždy a všade ohlasovať morálne zásady vrátane tých, ktoré sa týkajú spoločenského poriadku, a vyjadrovať sa k akýmkoľvek ľudským záležitostiam, pokiaľ si to vyžadujú základné práva osoby človeka. Podporou ľudskosti, spravodlivosti, spolužitia v mieri a spoluprácou so všetkými ľuďmi dobrej vôle Cirkve svetu ukazuje cestu do Božieho kráľovstva. V súčasnej globalizovanej dobe je tou cestou podľa kardinála Martina zvlášť rodina, ktorá človeka učí solidarite a celostnej ľudskosti. „Hlavný príspevok Cirkvi v politickom spoločensťve spočíva v ochrane a podpore významu transcendentnej dôstojnosti ľudskej osoby vo svedomiach všetkých ľudí,“ povedal kardinál Martino. Ako zdôraznil, v hre je dnes podstata ľudskej spoločnosti, a teda – následne – mieru. -te-/ snímka archív

Evanjelizačné spoločenstvo Shalom dostalo po 25 rokoch pápežské schválenie

Vatikán (15. marca, RV) – Po 25 rokoch existencie schválila Svätá stolica nové katolíckej spoločenstvo s názvom Shalom. Venuje sa evanjelizácii mládeže a tvoria ho tri zložky: Spoločenstvo života pre členov úplne oddaných modlitbe a misii, Spoločenstvo zmluvy pre členov žijúcich svoju charizmu v rodinách a uprostred spoločnosti a napokon Dielo Shalom pre všetkých priaznivcov komunity.

Spoločenstvo založil Moysés de Azevedo Filho v Brazílii, v meste Fortaleza, keď mal iba 22 rokov. Túžil urobiť niečo konkrétne, keď krajinu roku 1980

navštívil pápež Ján Pavol II. a miestny biskup vyzval veriaciach pripraviť mu dar. Moysés založil so svojimi vrstovníkmi pizzeriu, kde sa schádzali mladí a svedčili o svojej láske ku Kristovi. Skupina rástla a postupne otvorila evanjelizačné a formačné centrá v celej Brazílii a neskôr aj v Taliansku, vo Francúzsku, v Švajčiarsku, Izraeli, Kanade, vo Veľkej Británii, v Urugvaji, Alžírsku, na Madagaskare a vo Francúzskej Guayane. Ďalšie sa pripravujú v Tunisku, v Číne a v Kongu.

Spoločenstvo Shalom bolo podľa pápežského práva zaradené medzi medzinárodné združenia veriaciach. Charizmu spoločenstva založenú na kontemplovaní, prežívaní a ohlasovaní Kristovho pokoja vysvetľuje Moysés de Azevedo Filho na základe Jánovho evanjelia:

„Keď sa vzkriesený Ježiš zjavil učeníkom a povedal: Shalom – Pokoj vám!, ukázal im svoje otvorené srdce a daroval nám zdraj pravého pokoja, ktorý potrebuje každý človek. Naše reguly sa zakladajú na kontemplácii, na osobnej modlitbe, na Eucharistii, ktorá je základom všetkého, na jej dennom slávení, na jej adorácii, na modlitbe ruženca a na počúvaní Božieho slova.“

V súčasnosti pracuje spoločenstvo Shalom v 60 diecézach celého sveta, kde má 80 komunitných domov. V Spoločenstve života je približne 800 členov, v Spoločenstve zmluvy 3 500 a celé dielo zahŕňa približne 30-40-tisíc osôb. Čo je ich službou Cirkvi?

„Prinášať vzkrieseného Ježiša všetkým, ktorí sú od neho vzdialení, ktorí sú vzdialení od Cirkvi, a snažiť sa robiť to tvorivo a odvážne. Medzi mnohými službami, ktoré rozvíjame (práca s rodinami, s mládežou) je základnou službou práve táto evanjelizácia, vykonávaná s odvahou, bezprostrednosťou a venovaná človeku.“ -te-

Medzinárodná konferencia katolíckej organizácie Caritas

V dňoch od 19. do 23. marca sa v hlavnom meste Haiti uskutočnil 16. ročník Konferencie Caritas Latinskej Ameriky a Karibiku a 3. kontinentálne a pastoračno-sociálne stretnutie organizácie Caritas na tému „Učeníci a misionári Ježiša Krista pre jednotnejšiu Ameriku“. Cieľom podujatia bolo posilniť putá a zintenzívniť snahu o pomoc tým najchudobnejším na kontinente, ktorý mnohí nazývajú „kontinentom nádeje“. Účastníci hovorili predovšetkým o spravodlivosti, zmierení a pokoji, migrácii, nezákonnom obchodovaní s drogami, ekosystéme a ďalších témach. „Svet od nás očakáva nový impulz, znak, že je možné vybudovať iný, lepší svet,“ uviedol pre agentúru Fides prezident regionálnej pobočky Caritas Gregorio Chávez. Na konferencii mala každá krajina priestor prezentovať výsledky práce v oblasti politickej, sociálnej, ekonomickej, kultúrnej a náboženskej. -ej-

4-ročná vojna v Iraku spôsobila špirálu krutosti, hovorí pomocný biskup Bagdadu

Irak (20. marca, RV/CNS) – „Štyri roky vojny priniesli Iraku vzrastajúcu špirálu krutosti a vraždenia a zanechali krajinu v chaose,“ uviedol chaldejský pomocný biskup Bagdadu Shlemon Warduni. „Vojna tiež spôsobila masívny útek katolíkov z krajiny. Ešte pred tým, ako konflikt vypukol, som povedal, že Boh vojnu nechce a že následky budú hrôzostrašné,“ dodáva pre Vatikánsky rozhlas biskup Warduni v týchto dňoch, keď od invázie Iraku Američanmi uplynuli štyri roky. „A naozaj, krutosť a zabíjanie sa iba zo dňa na deň stupňovali. Deti, mladí, starí, chorí, všetci tým trpíme, pretože svet nehľadá, čo je skutočne dobré pre iracký národ,“ dodáva chaldejský pomocný biskup v Iraku Mons. Warduni, podľa ktorého terorizmus vzrastá, ako vzrastá aj počet vdov a sirôt. -ej-

V Indii sa uskutočnila 1. národná konferencia o misijnej práci

India (15. marca, RV/CNS) - V Indii sa v uplynulých dňoch konala Prvá národná konferencia o misijnej práci. Cirkevní predstavitelia na nej hovorili o potrebe zintenzívniť evanjelizačné úsilie v druhej najľudnatejšej krajine sveta a o harmonizáciu rozdelenia finančných zdrojov medzi cirkvi jednotlivých katolíckych obradov v krajine. Diecézni riaditelia Spoločnosti sv. Petra apoštola a rektori indických seminárov v tejto súvislosti prijali 10-bodový plán národnej misijnej stratégie. Pápežská misijná spoločnosť, na čele ktorej stojí prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov kardinál Ivan Dias, podporuje predovšetkým formáciu seminaristov a novicov a duchovnú a materiálnu pomoc pôvodným obyvateľom Indie. Spomenuté iniciatívy sú súčasťou prípravy na Národný misijný kongres, ktorý sa uskutoční na budúci rok. -dj-

Juhokórejskí biskupi žiadajú vládu o vyššiu etickú úroveň politiky

Južná Kórea (20. marca, RV) – Juhokórejskí biskupi vydali prvýkrát po šiestich rokoch spoločné stanovisko k závažným spoločenským otázkam. Ich vyhlásenie z minulého týždňa sa týka politiky v bioetickej oblasti, ktorá by mala podľa nich v Kórei dosiahnuť vyššiu etickú úroveň.

Ide o embryonálny výskum, o umelé oplodňovanie a o umelé potraty. Biskupi juhokórejskej vláde rázne pripomenuli ich morálnu neprijateľnosť. „Takýto výskum zameraný proti životu musí byť okamžite zastavený,“ vyhlásili v súvislosti s vedeckým zneužívaním embryonálnych kmeňových buniek. „Sme proti vládnej politike finančného podporovania párov, ktoré sa dávajú umelo oplodňovať,“ pokračovali v súvislosti so skúmkavkovými metódami zvyšovania pôrodnosti. „A po tretie, kórejskí katolícki biskupi opakovane urgujú úpravu Zdravotníckeho zákona o matke a dieťati, ktorý sa už viac ako 30 rokov používa ako nástroj na uľahčovanie potratov,“ zakľúčili biskupi.

Južná Kórea zažíva v poslednom čase výrazný ekonomický rozvoj, zároveň však aj jednu z najnižších pôrodností na svete a rozmach kultúry smrti. Biskupi jej preto pripomenuli, že „pravý pokrok je možný, iba ak sa zakladá na správne usporiadaných hodnotách a na pravde“. „V spoločnosti, kde sa pohádza základnými hodnotami a dôstojnosťou ľudského života a rodiny, nemožno uskutočňovať skutočný rozvoj a rast,“ vyhlásili biskupi v Južnej Kórei. -te-

V Japonsku používajú internet ako evanjelizačný prostriedok

Japonsko (21. marca, RV/AsiaNews) – Japonskí biskupi a ženské rehoľné spoločenstvá začali používať internet ako prostriedok, vďaka ktorému informujú veriacich o aktivitách v jednotlivých diecézach a ostávajú tak v kontakte s veriacimi z ďalekých miest. Táto forma evanjelizácie umožnila niektorým občanom objaviť katolícku vieru a konvertovať na kresťanstvo. „Počul som, že päťdesiat až šesťdesiat tisíc mladých ľudí surfuje každý večer po internete. Publikácia nedeľných homílii týmto spôsobom má teda nielen pastoračný charakter, ale aj evanjelizačný,“ uviedol biskup Kenjiro Koriyama, podľa ktorého používanie internetu z tohto hľadiska už prinieslo ovocie. -ej-/símka -pz-

Nechat' žiť je správna voľba - heslo kampane ku Dňu počatého dieťaťa ostáva nezmenené

Bratislava (18. marca 2007, TK KBS) – „Nechat' žiť je správna voľba,“ – heslo kampane „25. marec – Deň počatého dieťaťa“ ostáva nezmenené už tretí rok. V poradí 7. ročník celoslovenskej kampane dnes v Dome novinárov predstavili zástupcovia občianskeho združenia Fórum života.

„Každý umelý potrat je neľudský a nemorálny čin, pretože sa ním usmrcuje nevinná ľudská bytosť,“ uviedla predsedníčka združenia Marcela Dobešová. Kampaň v tomto roku zároveň pripomína skutočnosť, že u nás uplynulo 50 rokov od legalizácie umelých potratov. Za týchto päťdesiat rokov bolo podľa demografa doc. Karola Pastora na Slovensku vykonaných celkovo 1 370 000 umelých potratov. „Teda, asi každému štvrtému dieťaťu nebolo dovolené narodiť sa,“ dodal. Prvý zákon, ktorý legalizoval umelý potrat, bol u nás schválený pred päťdesiatimi rokmi. Dnes platí zákon o potratoch z roku 1986, ktorý podľa právnika Patrika Danišku patrí k tým najliberálnejším na svete – umožňujú napr. dievčatám vo veku 16 až 18 rokov ísť na potrat bez súhlasu ich rodičov.

Pozvanie na tlačovú besedu Fóra života prijal aj Mons. František Tondra ako predseda Subkomisie pre bioetiku pri Konferencii biskupov Slovenska. Podľa neho sa fenomén potratu nedotýka iba jednotlivca – konkrétne ženy, ktorá ide na potrat -, ale dopadá na celú spoločnosť, čo sa prejavuje najmä vytrácaním úcty k ľudskému životu. Ako ďalej uviedol Mons. Tondra, v čase prijatia prvého potratového zákona v bývalom Československu bol ešte študentom bohosloveckej fakulty: „Pamätám sa, že ľudia všeobecne to vtedy odsudzovali. Bralo sa to ako politická záležitosť. Ak sa vtedy niektorý kňaz ozval proti potratom, tak ho brali na zodpovednosť, že je proti štátnym zákonom a teda proti štátu.“

Iniciátori tohtoročnej kampane ku Dňu počatého života venujú osobitnú pozornosť psychickému utrpeniu žien po potrate. Ako v tejto súvislosti poznamenala lekárka Eva Grey, o tomto utrpení sa v našej spoločnosti dlho nehovorilo. „Postabortívny, čiže popratový syndróm, je potrebné odtabuizovať. Je veľmi mnoho žien, ktoré svoju traumatizujúcu skúsenosť s potratom v sebe potláčajú. Iba ak o nej začnú hovoriť, môžu prežiť istú katarziu – očistenie – a postupne sa vnútorne uzdravovať,“ zdôraznila prof. Grey. Poukázala pritom, že týmto syndrómom podľa lekárskeho štúdií trpí až 80 percent žien po potrate. Popratový syndróm zahŕňa celú škálu psychických problémov: od pocitov prázdnoty, depresie a stavov podráždenosti cez odcudzenie sa vlastnej rodine až po stratu úcty k vlastnému životu a neraz i pokusu o samovraždu.

Konkrétna pomoc ženám, ktoré psychicky poznačil potratový zážitok, ale aj ženám zaskočeným tehotenstvom, predstavuje značnú časť aktivít Fóra života. Za najdôležitejšie v tejto oblasti považujú jeho predstavitelia zlepšenie informovanosti žien pred umelým potratom – najmä o tom, čo potrat je a aké sú jeho negatívne dôsledky. V týchto dňoch združenie vydalo vyše 100-stránkovú knihu s názvom: Kto uverí mi? Slovenské matky svedčia o potrate. „Z týchto svedectiev slovenských žien vidieť, koľko detí by sa zachránilo, keby ich matky stretli niekoho, v kom by našli oporu a pomocnú ruku,“ myslí si Mária Demeterová, členka predsedníctva Fóra života.

Kampaň ku Dňu počatého dieťaťa môže podporiť každý nosením symbolu kampane - bielej stužky na odev, najmä v dňoch od 19. do 25. marca. Vyvrcholením kampane bude medzinárodná konferencia Vyber si život, ktorá sa uskutoční 23. a 24. marca 2007 v Rajeckých Tepliciach. Hlavný príspevok na konferencii prednesie Georgette Forneyová z USA, spoluzakladateľka celonárodnej americkej kampane zameranej na zvýšenie povedomia o fyzických, duševných a citových škodách, ktoré potrat zanecháva na žene. -mv-/ snímka -pz-

Týždeň počatého dieťaťa aj na Katolíckej univerzite v Ružomberku

Univerzitné pastoračné centrum (UPaC) Jána Vojtašáka v Ružomberku pripravilo tento týždeň niekoľko sprievodných podujatí ku kampani Fóra života. Ich cieľom je šíriť úctu ku každému počatému, ešte nenarodenému dieťaťu.

Úctu a posolstvo života počas kampane symbolizuje nosenie bielej stužky na odev. Spolupracovníci UPaC, študenti z Katolíckej univerzity v Ružomberku, ich budú rozdávať počas troch dní.

„Pripravili sme niekoľko stoviek stužiek, na kampaň sme dobre pripravení. Ich rozdávaním chceme šíriť medzi všetkými symbol nenarodených detí,“ povedal jeden z univerzitných kaplánov UPaC, zodpovedný za koordináciu študentov v Týždni počatého dieťaťa Róbert Slotka. Na ich výrobu spotrebovali vyše 60 metrov bielej stužky a takmer 800 špendlíkov.

Na tento týždeň sa študenti – dobrovoľníci pripravovali aj na prípravnom seminári, ktorý v priestoroch UPaC usporiadalo 24. februára eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí spolu s Fórom života.

V rámci ďalšieho programu sa utorok v pastoračných priestoroch premietal film s pro life tematikou s názvom Choice Blue. V Kaplnke svätého Alberta sa konala modlitba ruženca a Krížová cesta za nenarodené deti.

Súčasťou týždňa je aj verejná zbierka pre matky v krízových centrách. UPaC ju vyhlásilo do konca apríla. Darcovia sa do nej môžu zapojiť príspevom ľubovoľnej sumy finančných prostriedkov. „Tie potom odovzdáme matkám vo vybranom centre,“ uviedol Róbert Slotka.

Michal Lipiak

Väzni v Dubnici nad Váhom slávil Deň otcov

Pri príležitosti slávania sviatku svätého Jozefa - ženicha Panny Márie a pestúna Ježiša Krista - vzdali odsúdení v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom úctu sv. Jozefovi. Tohto svätca - hlavu Svätej rodiny -, o ktorom Sväté písmo hovorí, že: „bol mužom spravodlivým“, Cirkev ponúka za vzor mužom.

V predvečer sviatku sv. Jozefa, v nedeľu 18. marca, si väzni v Dubnici pod vedením svojho väzenského kaplána Dona Bartolomeja Juhása vo väzenskej kaplnke pripomenuli Deň otcov. Po svätej omši si vypočuli hudobné skladby a piesne o Otcovi v podaní hudobnej skupiny Gorazda a Rómskej hudobnej skupiny Zefyrín. Sami odsúdení si pripravili prednes básní a príbehov o synovi, ktorý odpustil svojmu otcovi. Program odsúdených obohatili hrou na fujaru umelec Peter Kováč z Trenčína a prednesom poézie a prózy riaditeľka Základnej školy z Plevníka a vedúca Detského folklórneho súboru Dúbravček. Odsúdení takto mali možnosť uvažovať nad hodnotou, akou bol pre nich ich otec. Zároveň im boli ponúknuté aj myšlienky, čo by mohli urobiť, aby sa aj oni mohli stať otcami, o ktorých by ich deti mohli povedať: „Otec! Ty si úžasný.“

Tibor Ujlacký

Alojz Tkáč si dnes pripomína výročie svojej biskupskej vysviacky

Košický arcibiskup metropolita Alojz Tkáč si v sobotu pripomenul výročie svojej biskupskej vysviacky, ktorú prijal 17. marca 1990 v Košiciach. Ako pre Rádio Lumen uviedol, na tieto chvíle si spomína s veľkou radosťou a vďakou. V tom období to boli podľa neho začiatky akoby na zelenej lúke, keďže dovtedy v Košickej arcidiecéze chýbal biskup 28 rokov.

„Pred nami boli úlohy, vedeli sme o nich čo bude treba robiť, len samozrejme nepoznali sme detaily za tie roky, keď sme biskupov nemali, monitoroval som osobne, čo by diecéza potrebovala a nepredpokladal som, že tak rýchlo to príde z rozličných dokumentov, zo štúdií, som vedel čo je službou biskupa. Tieto roky boli naplnené prácou, boli to roky, kedy som sa mnohému potešil, ale boli to aj chvíle, kedy mi bolo naozaj veľmi, veľmi ťažko.“

Ako ďalej dodal arcibiskup Tkáč, sedemnást' rokov biskupskej služby znamená naplniť to, čo ukladá dekrét Christus Dominus z II. vatikánskeho koncilu biskupom, ako obsah jeho služby. Ohlasovať evanjelium, posväcovať predovšetkým sviatosťami a modlitbou a spravovať Boží ľud. A čo by si prijal Mons. Alojz Tkáč pri 17 výročí biskupskej vysviacky?

„Nuž tak podľa možnosti v zdraví a to telesnom i psychickom prežil ďalšiu časť svojej biskupskej služby, prijal by som si, aby som sa mohol tešiť z našich veriacich, zo svojich kňazov, z prosperovania katolíckej univerzity Teologickej fakulty, prijal by som si, aby bolo čím menej nešťastných ľudí.“

Rádio Lumen

Netradičná krížová cesta na Katolíckej univerzite v Ružomberku

Netradičnú krížovú cestu pripravil v utorok 20. marca spolu so študentmi Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku doktorand Pedagogickej fakulty KU Mgr. Ján Gera. Krížovú cestu spreď 2000 rokov priblížil v priestoroch Študentského domova Ruža aj cez premietanie záberov z filmu Umučenie Krista a židovské spevy spojené s modernou hudbou.

„Je to už veľmi dávno, čo sa odohrala neslýchaná kalvárska dráma, ale do môjho života sa ešte i dnes vracia ako stále živá a nová skutočnosť,“ pomohol si s textom pod názvom Kalvárska dráma z knihy od Jozefa Porubčana S Ježišom Kristom krížovou cestou i cestou slávy, ktorý bol podkladom aj pre modlitbu krížovej cesty. „Dosah krížovej cesty na prítomnosť a spoločnosť, v ktorej žijeme, je obrovský,“ povedal Ján Gera.

Michal Lipiak a Ján Gera

Rádiá Lumen a Proglas potvrdili vzájomnú spoluprácu

Banská Bystrica (20. marca 2007) - Rádio Lumen v utork navštívili kolegovia z Rádiá Proglas. 16 pracovníkov rozhlasovej stanice z Českej republiky si najskôr prezrelo pracoviská a vysielačie štúdio Rádiá Lumen. „Zámerom návštevy je vzájomné spoznanie sa, nakoľko s pracovníkmi Lumenu spolupracujeme už niekoľko rokov, ale nepoznáme sa osobne, takže nám ide o osobné stretnutie, aby naša spolupráca bola stále lepšia a lepšia“, poznamenala na margo návštevy tajomníčka Rádiá Proglas Helena Bízová. Zástupcovia oboch staníc potvrdili záujem spolupracovať vo všetkých oblastiach. Proglas preberá pravidelne z produkcie Lumenu Kresťanské noviny, občas aj hudobný a duchovný program. Rádiá zatiaľ intenzívnejšie spolupracujú najmä v oblasti spravodajstva. Vlni 28. októbra si pamätný deň 88. výročia vzniku Československého štátu pripomenuli stanice výmenou programov. Hostí z Rádiá Proglas prijal aj banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž.

Miroslav Strelec

Gymnázium Štefana Moyses a ďakuje za 15 rokov požehnaní

Absolventi, pedagógovia, študenti Katolíckeho gymnázia Štefana Moyses a ich rodinní príslušníci poďakovali 15. marca 2007 za 15 rokov úspešnej činnosti slávnostnou svätou omšou v Banskej Bystrici. Liturgickej slávnosti v Katedrálom chráme predsedal diecézny biskup Rudolf Baláž spolu s biskupom Tomášom Galisom a duchovným správcom gymnázia Martinom Ďuračkom a ďalšími kňazmi.

Biskup Rudolf Baláž, ktorý je zakladateľom dnešného Katolíckeho gymnázia v Banskej Bystrici, privítal v Katedrálom chráme početne zhromaždených úvodným príhovorom, v ktorom osobitne spomenul prítomným známe mená spomedzi absolventov. „Som rád, že s bývalými maturantmi môžem slúžiť túto svätú omšu,“ zdôraznil diecézny biskup v súvislosti s tými absolventmi, ktorí sa rozhodli pre kňazské povolanie.

Mons. Rudolf Baláž v homílii povzbudil prítomných študentov, aby sa starali o svoju vlastnú intelektuálnu a duchovnú formáciu. Upozorňoval na moderné modly súčasnosti, ktorými naplní človek vlastné vnútro, ak mu tam vznikne prázdno. „Ľudia, keď nerešpektujú pravého Boha, nevyhnutne si hľadajú modly. Keď nie je vnútornou autoritou Kristus, stáva sa ňou potom modla, ktorej sa klania.“ Môže to byť modla chamtivosti, či peňazí, kariéry, bez ohľadu na človeka, senzácia. Veriaci človek má ísť priamou ces-

ťou, na ktorej svedkom jeho myšlienok a činov je Boh sám. Ako hovorí latinské „Ubi Christus, ibi libertas“ kde je Kristus, tam je sloboda. Na záver poprial prítomným, aby katolícke gymnázium vytváralo spoločnosť „jednej Božej rodiny“.

Gymnázium Štefana Moyses - katolícke gymnázium s prerušenou tradíciou - mohlo opätovne otvoriť svoje brány po prelomových udalostiach z konca roka 1989. Zriaďovacia listina gymnázia bola vystavená dňa 6. 3. 1992 Rímskokatolíckym biskupským úradom v Banskej Bystrici. Ministerstvo školstva, mládeže a športu SR zaradilo túto školu do siete škôl prísom č.8487/1992-21. Diecézny biskup Rudolf Baláž pri obnovení činnosti gymnázia pokračoval v diele Dr. Štefana Moyses (1797-1869), banskobystrického biskupa a prvého predsedu Matice slovenskej.

Zuzana Juhaniaková

Nemocniční kňazi sa stretli v Badíne

Dňa 21. marca 2007 sa v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Badíne uskutočnilo stretnutie kňazov, poverených pastoráciou v nemocniciach na Slovensku. Stretnutie sa konalo na podnet predsedu Rady pre pastoráciu v zdravotníctve pri KBS Mons. Štefan Sečka. Po úvodnom slove biskupa Sečku prítomní hovorili o podkladoch pre internetovú stránku Nemocničnej duchovnej služby. Stránka pre všetky nemocnice na Slovensku by mala podporiť informovanosť a dostupnosť duchovnej služby verejnosti. Ďalej si prítomní vypočuli informácie o pripravovanej „II. konferencii Kresťan v dnešnej nemocnici na Slovensku“, ktorá sa uskutoční 14. apríla 2007 v Martine na tému: Komunikácia.

Mgr. Miriam Prašilová z Evanjelickej diakonie prispela prednáškou na tému: „Pastorálny rozhovor ako základný nástroj duchovnej starostlivosti.“ V nej poukázala, aký je rozdiel medzi náboženským rozprávaním a pastorálnym rozhovorom pri duchovnom sprevádzaní chorého, zdravotného personálu a príbuzných pacientov.

Mgr. Gerhard Glazer-Opitz informoval o pripravovanom „Pastoračnom a evanjelizačnom pláne pre roky 2007–2013“.

Otec biskup Štefan Sečka pripomenul, že pre pastoračnú službu v nemocnici, ktorá je špecifická, je potrebná adekvátna formácia kňazov. Do tejto služby je potrebné pozývať aj zdravotný personál, dobrovoľníkov a ostatných spolupracovníkov, bez ktorých sa v tejto službe nezaobídeme. K tomu je potrebné neustále týchto ľudí pozývať, povzbudzovať a formovať.

Na záver biskup Sečka všetkým poďakoval za účasť a povzbudil nemocničných kňazov v ich službe a úsilí v novej formujúcej a rodiacej sa duchovnej pastorácii v nemocniciach na Slovensku.

MUDr. Mária Kočišová

Jarné zasadanie provinciálnej kapituly saleziánov

V nedeľu 18. marca sa v stredisku formácie Sales v Bratislave-Dúbravke začalo jarné zasadanie Provinciálnej kapituly (PK) Saleziánov dona Bosca na Slovensku.

Toto jarné zasadanie bolo pokračovaním prác PK 2006/2007, ktorá sa začala jesennou časťou v novembri minulého roka.

Vyvrcholením tejto jarnej časti PK bude (pravdepodobne vo štvrtok 22. marca) voľba delegáta za slovenskú saleziánsku provinciu na 26. generálnu kapitolu saleziánov v roku 2008 v Ríme.

Hlavnou témou provinciálnej, ale aj budúcoročnej generálnej kapituly je základné heslo dona Bosca: „Da mihi animas, coetera tolle“ – „Daj mi duše, ostatné si vezmi“. Hlavný predstavený saleziánov don Chávez prostredníctvom tejto myšlienky pozval všetkých saleziánov k tomu, aby v sebe znova oživil zápal pre mladých a pre Krista, aby mohli autenticky, pravdivo a prítlačivo prežívať svoj zasvätený život.

Pozývame všetkých priateľov dona Bosca, dobrodincov saleziánskeho diela a najmä mladých a členov saleziánskej rodiny k vytvoreniu spoločenstva modlitby, aby provinciálna kapitula saleziánov bola požehnaná a aby jej výsledky slúžili pre dobro Cirkvi a mladých na Slovensku.

Rastislav Hamráček, SDB

Študenti teológie zo Žiliny uviedli hru (Ne)vinný

Hru s názvom (Ne)vinný uviedli 15. marca študenti prvého a druhého ročníka teológie saleziánskeho štúdia zo Žiliny v priestoroch Univerzitného Pastoračného centra Jána Vojtašáka v Ružomberku.

V približne hodinovom vystúpení, ktorého scenár na motívy filmu Dvanásť rozhnevaných mužov, napísal jeden zo študentov - Peter Štellmach -, sa predstavilo desať hercov. Priblížili príbeh mužov z poroty, ktorí majú jednomyselne v jednej miestnosti rozhodnúť o vine či nevine mladého chlapca, ktorý je obvinený z vraždy svojho otca.

Hra v úvode dokumentuje, že o vine chlapca je rozhodnuté. Jeden z porotcov sa ale rozhodne z princípu nesúhlasí s jeho obvinením. „Ide o život, v hre sa kryštalizuje charakternosť a bezcharakternosť jednotlivých postáv,“

spomenul Jozef Ižold, SDB, ktorý chlapcov vedie v rámci formácie i štúdia. Každá z postáv má podľa neho vlastný názor na vec. „Hra hovorí o predsudkoch človeka, o hľadaní pravdy a seba samého. Vedie k reálnemu pohľadu na život. Žiadna z postáv nechce pred inou postavou stratiť tvár, a preto nemenia svoj názor. Pod vlnou dôkazov sa ale nakoniec všetci rozhodnú uchrániť život chlapca.“

„Hru (Ne)vinný pripravovalo dvanásť ľudí približne jeden mesiac,“ povedal o jej príprave Jozef Ižold.

Od roku 1990 pripravujú poslucháči saleziánskeho štúdia v Žiline každý rok nejaké predstavenie. Naposledy to bola hra s názvom Maják.

Michal Lipiak

Formačný deň kňazov

Kňazi spišskej diecézy, ktorí sú dva a tri roky v kňazskej službe, mali dnes formačný deň. Stretnutie sa konalo v priestoroch kňazského seminára biskupa Jána Vojtašáka v Spišskej Kapitule.

Témou stretnutia bolo posledné posolstvo Svätého Otca Benedikta XVI. Ako tieto formácie prebiehajú nám približuje spišský pomocný biskup Štefan Sečka.

„Začíname stretnutie svätou omšou, potom hrou médiou samotné stretnutie a dvaja z kňazov si pripravujú zamyslenie o duchovnom živote kňazov. Potom nasleduje k tomu diskusia. Stretnutie zakončíme spoločnou modlitbou ruženca. Pred hodinou začala v katedrále svätého Martina v Spišskej Kapitule pobožnosť Krížovej cesty, ktorej predsedá diecézny biskup František Tondra. Krížovú cestu pripravili tamojší Bohoslovci.“

Spýtali sme sa ceremoniára Bohoslovca piateho ročníka Michala Janigu, čo je témou pobožnosti.

„Hlavnou témou pobožnosti je výzva, aby sme kráčali krížovou cestou s Ježišom Kristom tak verne, ako ho nasledoval jeho verný sluha biskup Ján Vojtašák. Touto krížovou cestou chceme poďakovať Bohu za osobnosť a žiarové svedectvo života tohto biskupa.“

Krížová cesta je spracovaná podľa životopisu Jána Vojtašáka, ktorého osobnosť a žiarivé svedectvo života oslovuje aj dnes tunajších Bohoslovcov a kňazov.

Permanentnú kňazskú formáciu zdôraznil v šiestej kapitole apoštolskej exortácii Pastore davo vobis Ján Pavol II. Pripisuje hlboký význam v živote kňaza a má prebiehať v každom veku a za každých okolností. Najbližšie stretnutie týchto kňazov bude v máji tohto roku.

Rádio Lumen, Peter Majda